

СЕКЦІЯ 3

Економічний аналіз діяльності підприємств: стан та перспективи розвитку

УДК 330.322:342.1

В. Г. Маргасова, д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту

О. С. Сакун, канд. екон. наук, доцент кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту Чернігівський національний технологічний університет, м. Чернігів, Україна

РОЛЬ ІНВЕСТИЦІЙНОГО РЕСУРСУ У СТРУКТУРНІЙ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ

Ключові слова: інвестиції, інвестиційний ресурс, інвестиційна діяльність, структурна модернізація економіки, інвестиційний ресурс структурної модернізації економіки.

Фінансово-економічна криза відіграла для України роль каталізатора модернізації, спонукавши до усвідомлення – як на рівні громадської свідомості, так і вітчизняного політикуму – необхідності зміни моделі економічного розвитку на основі парадигми якісної модернізації країни на інноваційних засадах. У забезпеченні ефективної реалізації модернізаційних реформ вагомим фактором виступає інвестиційний ресурс. Формування інвестиційного ресурсу є фундаментальним параметром відтворювального процесу, що визначає можливість оновлення основного капіталу, здійснення структурних реформ, формування базису стійкого довгострокового розвитку економіки.

Україна постала перед об'єктивною необхідністю активізації створення конкурентоспроможних господарських систем, модернізації і реконструкції діючих господарських структур, забезпечення диверсифікації капіталу підприємств у напрямі соціально орієнтованих структурних перетворень.

Спираючись на це визначення, логічним вважати твердження про відповідну роль інвестиційного ресурсу структурної модернізації економіки. Під інвестиційним ресурсом структурної модернізації економіки розуміємо систему специфічних елементів, яка здатна забезпечувати самоорганізацію регульованої системи управління.

Саме такою узгодженою взаємодією взаємообумовлюється ефект синергії, що визначає роль і місце інвестиційного ресурсу в управлінні інноваційним розвитком економіки в контексті інноватики.

Під інноватикою слід розуміти міждисциплінарний науковий напрям, що займається розвитком наукових основ інноваційно-інвестиційної методології стосовно до систем різного типу, плануванням та організацією побудови проектів і забезпечує інтеграцію знань, що формують інноваційну діяльність керованих систем з метою підвищення їхньої соціально-економічної ефективності.

Інноватика та інноваційно-інвестиційна діяльність керованих об'єктів орієнтовані на кінцевий результат, ринок і споживача. Відповідно до цього необхідно приділяти увагу методам та інструментам розробки та обґрунтування векторних критеріїв оптимальних інноваційних організаційно-технологічних систем, що функціонують в умовах конкуренції, суперечностей і невизначеності ринкової сфери.

Система управління інноваційним розвитком економіки передбачає такі складові:

- методи та інструменти стратегічного аналізу в частині визначених тенденцій інноваційного розвитку під впливом інвестиційного ресурсу;
- інвестиційний механізм реалізації інноваційної політики на шляху модернізації економіки;
- підходи до оцінки синергетичного ефекту впливу інвестиційного ресурсу на інноваційний розвиток економіки;
- взаємодія інвестиційного ресурсу та інститутів управління інвестиційного розвитку [4].

Сутність категорії «інвестиційний ресурс» досі не має єдиного загальноприйнятого визначення. Загальновідомим є визначення поняття «інвестиційні ресурси».

Цікавими є погляди американських економістів, які інвестиції трактують як «відмову від певної цінності на сьогодні за (можливо, невизначеною) цінністю у майбутньому» [5, с. 979]. Є багато схожих визначень, а саме: «інвестиції – це купівля активів з метою збереження або збільшення їх

вартості у майбутньому» [1, с. 7]; «інвестиції як спосіб розміщення капіталу, для забезпечення його зростання та заощадження» [2, с. 18]; «інвестиції – вкладення капіталу в об'єкти підприємницької діяльності з метою забезпечення його зростання у майбутньому» [3, с. 10].

Аналіз наявних підходів до трактування дефініції «інвестиційний ресурс» дав змогу сформулювати таке авторське тлумачення інвестиційного ресурсу як сукупності фінансових, матеріально-технічних, інтелектуальних та інформаційно-правових елементів, які має у своєму розпорядженні національна економіка і які використовуються для забезпечення інвестиційного розвитку країни. Являючи собою складну динамічну систему, інвестиційний ресурс містить комплекс взаємодіючих елементів, науковий відбір і комбінація яких забезпечують появу нових і вдосконалення наявних елементів.

Під поняттям «структурна модернізація економіки» ми розуміємо структурне вдосконалення національної економіки з метою нарощування обсягів суспільного виробництва, підвищення національної конкурентоспроможності. На відміну від наявних трактувань, у цьому визначенні акцентовано на ролі інвестицій як базису структурних трансформацій, що дає змогу досягати поставленої мету через практичну реалізацію інвестиційного ресурсу як вирішальної передумови економічного зростання країни.

Фундаментальний вплив на забезпечення модернізації економіки країни зворотних взаємозв'язків між формуванням інвестиційного ресурсу, підприємницьким сектором, публічними інститутами та діями органів державної влади щодо ініціації та реалізації структурних зрушень в економіці країни. На цій основі існує необхідність розробки механізму структурної модернізації економіки країни, що дозволяє здійснити ефективну мобілізацію її фінансових, науково-технологічних й організаційно-економічних резервів з метою забезпечення динамічного висхідного вектора економічного розвитку в умовах вирішення завдань модернізації.

Виходячи з цього запропоновано поняття «механізм реалізації структурної модернізації економіки», під яким треба розуміти систему заходів нормативного й регулятивного характеру, що здійснюються суб'єктами структурної політики держави шляхом використання відповідних інструментів з метою забезпечення взаємозв'язку між її елементами та їхнього впливу на інвестиційний розвиток країни.

Список використаних джерел: 1. Бочаров В. В. Инвестиционный менеджмент. Санкт-Петербург: Питер, 2000. 160 с. 2. Гитман Л., Джонк М. Основы инвестирования: пер. с англ. Москва: Дело, 1997. 992 с. 3. Пересада А. А. Инвестування: навч. посіб. Київ: КНЕУ, 2004. 250 с. 4. Сакун О. С. Інвестиційний ресурс інноваційного розвитку економіки. *Соціально-економічний розвиток регіонів в контексті міжнародної інтеграції*. 2017. № 26(15). Т. 3. С. 102–108. 5. Шарп У., Александер Г., Бэйли Дж. Инвестиции: пер. с англ. Москва: ИНФРА/М, 2004. 1028 с.

УДК 657.31

В. В. Гливенко, канд. екон. наук, доцент, доцент кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту

Чернігівський національний технологічний університет, м. Чернігів, Україна

АНАЛІЗ МЕТОДИК ЕКОНОМІЧНОЇ ОЦІНКИ КОРМОВИХ КУЛЬТУР

Ключові слова: кормові культури, кормопротейнові одиниці, перетравний протеїн, економічна оцінка.

У витратах на виробництво тваринницької продукції корми займають найбільшу питому вагу. Різні кормові культури мають різну врожайність, склад поживних речовин, різну собівартість. У зв'язку з цим проблема підбору кормових культур, здатних забезпечити тварин збалансованим і відносно дешевим кормом, є актуальною для кожного господарства, що виробляє тваринницьку продукцію.

Економічна оцінка окремих видів кормових культур і кормів необхідна для планування найбільш ефективної структури кормовиробництва і раціонів тварин, для розрахунку балансу кормів з урахуванням змісту в них нормованих поживних речовин. Реалізація на практиці запланованої структури виробництва кормів дозволяє підвищити ефективність галузі тваринництва.